

Efter disse Bemærkninger skal jeg til-
lade mig at gaa over til de Vædringsfor-
slag, der ere stillede af Udvalget til dette
Afsnit, altsaa indtil § 10, idet jeg dog skal
forbigaa de af den ærede Indenrigsminister
stillede, der forøvrigt alle ere tiltraadte af
Udvalget med Undtagelse af, at der er ble-
vet stillet et Underædringsforslag til In-
denrigsministerens Vædringsforslag under
Nr. 9. Jeg antager nemlig, at den ærede
Indenrigsminister selv vil omtale disse For-
slag. Det første Vædringsforslag af Ud-
valget er stillet til § 2, og gaar ud paa, at
der efter „Rosen“ indskydes Ordet: („Kød-
syge“). Det er fremkommet, fordi „Kød-
syge“ er det mere videnskabelige Navn paa Syg-
dommen, og Udvalget har troet det rigtigt
at foreslaa denne Vædring, for mere be-
stemt at betegne Sygdommen. — Vædrings-
forslag under Nr. 3 gaar ud paa, at der
efter „Politimester“ tilføies „Sognesoged
eller en Dyrlæge.“ I Lovforslaget er be-
stemt, at den omtalte Melding skal ske til
Politimesteren, men Udvalget har ment, at
det var rigtigt at medtage Dyrlæge og
Sognesoged for at lette Befolkningen og
ogsaa for at fremme hurtig Anmeldelse, da
jo stundom Politimesteren kan bo fjernt fra
Stedet. — Vædringsforslag under Nr. 4
skal staa under Nr. 5, og Vædringsfor-
slaget under Nr. 5 skal staa under Nr. 4.
Jeg tager derfor først det, der staar i Be-
tænkningen som Nr. 5. Det lyder saaledes:
Ordene: „eller han paa anden Maade“ ud-
gaa og i Stedet derfor sættes: „Eller til-
fældigen er stødt paa det.“ Udvalgets Væ-
dringsforslag er i Overensstemmelse med den
gældende Lov, og Udvalget maa foretrække
disse Udtryk, fordi man derved har nogen
større Betryggelse for, at Dyrlægens Ind-
siden er motiveret. Det forudsættes jo
nemlig i saa Fald, at han har set Dyret,
hvorimod det kunde tænkes, naar det blot
hedder: „paa anden Maade“, at han havde
hele sin Kundskab derom paa anden eller
troede Haand. Det er altsaa nærmest egent-
lig blot for at værges Eieren mod muligt
Chikaneri fra en Dyrlæges Side. — Væ-
dringsforslaget Nr. 4, som nu altsaa er
Nr. 5, til § 4 gaar ud paa, at der tilføies
efter „Besætningen“: „som kan angribes
af den paagjældende Sygdom“. Den Dyrlæ-
gen givne Bemyndigelse til at forbyde, at

noget Dyr af Besætningen bortbringes, bør
nemlig fornuftigvis indskrænktes til den Del,
der overhovedet kan angribes af Sygdom-
men; der er ingen Grund til at lade Be-
myndigelsen gjælde med Hensyn til Feste og
Køer, naar Sygdommen er af den Bestaf-
senhed, at den kun angriber Faar. . . .

Formanden: Jeg vil blot gjøre den
ærede Ordfører opmærksom paa, at det var
rigtigt allerede her med Hensyn til Vædrings-
forslag Nr. 5, som altsaa egentlig skal være
Nr. 4, at bemærke, at Vædringsforslaget for
at være korrekt skal gaa ud paa, at ikke blot
disse Ord: „eller han paa anden Maade“, maa
udgaa, men ogsaa de følgende: „er bleven
opmærksom paa Dyrets Tilstand“. Det er
kun for en Ordens Skyld, jeg gjør opmærk-
som derpaa og herved retter Feilen; det har
ingen Indflydelse paa Foredraget.

Ordføreren (Mourier-Petersen):
Ja, jeg er ganske enig med den ærede Formand.
— Vædringsforslagene Nr. 6 og 7 ere stillede
af Indenrigsministeren. — Til § 6 har Ud-
valget foreslaaet, at der i 1ste Stykke 5te
Linie indføies: „deres Forbliven paa Stald“.
Blandt de forskellige Forholdsregler, som
Politimesteren efter Lovforslaget kan træffe
til en strængere Gjennemførelse af det syge
Dyrs Afsondring, har Udvalget ment, at han
ogsaa burde være bemyndiget til at forlange,
at det angrebne Dyr skal forblive paa Stald
og ikke maa komme paa Græs. Vedtages dette
Vædringsforslag, saa vil Stykkets sidste Punt-
tum være overflødig og maa gaa ud. —
Til det næste af Indenrigsministeren stillede
Vædringsforslag har Udvalget stillet et Un-
derædringsforslag som gaar ud paa, at der
efter „Svinedifteritis“ tilføies: „og milt-
brandartet Rosen“. I Lovforslaget er det
bestemt, at det er Kvægest og ondartet Lun-
gesyge, som skal medføre den der omtalte
Foranstaltning; men Udvalget mener ogsaa,
at det Samme bør gjælde for miltbrandartet
Rosen, saa at de Dyr, der angribes af denne
Sygdom, faae et passende Mærke til Adstil-
lelse fra andre Dyr. — Af et Mindretal i
Udvalget er der stillet et Vædringsforslag
under Nr. 11 om, at Bekjendtgjørelsen skal
ske fra Indenrigsministerens i Stedet for fra
Amtets Side, men Udvalget anser det for mere
hensigtsmæssigt, at den sker fra Amtet, og